

Chúng ta đã bỏ c vào mọt năm mội, s có gì xảy ra trong nhng ngày t, chúng ta không biết. Ngội ta ch có th ôn lị nhng gì đã xảy ra trong quá kh. đ phóng hay ho ch đ nh chng trình cho tng lai, nhng biết rõ và n m vng tng lai là đi u không ai làm đ c. Dù biết v y nhng nh u ngội trong chúng ta v n sng nh th tng lai n m hoàn toàn trong tay mình. Chính vì th mà Thánh Kinh có nhng lị đ y nh sau. Th Gia-c chng 4 trong Thánh Kinh Tân c ghi:

Có ngội nói, Nay mai ta s t thành ph n y hay thành ph kia, đ đó mọt năm, buôn bán và phát tài. Anh em làm sao biết đ c nhng gì s xảy ra ngày mai? Cu c sng anh em mong manh chng khác gì làn sng mai, ch c lát đã tan ngay. Đúng ra anh em phải nói: N u Chúa mu n, chúng ta v n còn sng và s làm vi c n y vi c kia. Còn nói nh cách trên là t ph v chng trình mình ho ch đ nh, t ph nh th không bao gi đ p lòng Chúa. Đ ng quên r ng đã biết đi u t t thì phải làm. Biết mà không làm là ph m t (Th Gia-c chng 4, câu 13-17).

Đó là Lị Chúa đ y trong Thánh Kinh v chuyên tng lai. Chúng ta đang đ ng tr c th m năm mội và đây là nhng lị đáng cho chúng ta suy g m. Nhng lị Thánh Kinh n y cho chúng ta th y ít nh t ba đi u sau đây v tng lai:

1. Tng lai vô đ nh

Anh em làm sao biết đ c nhng gì s xảy ra ngày mai?

Đây không phải là mọt cái nhìn bị quan nhng là mọt nh n đ nh th c t. Cái th c t đó là chúng ta ch có th biết đ c ch c ch n s vi c cho đ n gi phút hi n t. Nhng gì xảy ra trong tng lai, dù ch là mọt giây phút, mọt nháy mọt, mọt cái tích t c ti p theo chúng ta cũng không rõ. Nói đúng h n, chúng ta có th đ phóng là s có gì xảy ra nhng nói ch c ch n là s có gì xảy ra không n m trong s ki m soát c a chúng ta. Gi s B n đang lái xe gi n y, B n biết B n s đi đ n đâu, s làm gì... Nhng đi đ c đ n đó và làm đ c đi u mình đ tính hay không đó là vi c khác. Tại n n có th xảy ra trong tích t c, trong nháy mọt và không ai có th ng tr c đ c.

Có ngội s nói r ng n u suy nghĩ nh th thì ta còn làm đ c gì. N u c nghĩ giây phút ti p

theo ra sao không ai biết thì ai còn dám tính toán việc gì hay là đi đâu nữa. Đúng, chúng ta không thể chờ người suy nghĩ như vậy rồi không dám tính toán, đi chuyện hay làm việc gì cả. Chúng ta phải sống, phải tính toán, phải hoạch định như chúng ta đang làm như người khác đó trong ý thức là tội lỗi lại không nằm trong tay chúng ta. Tôi không biết Bèn đã có những dự tính gì cho năm mới này. Hoạch định, dự tính là đi u t t nên làm những Bèn có hoạch định và dự tính trong ý thức là dù mình tính như vậy nhưng có thể mình không đạt được đi u mình dự tính không?

Thánh Kinh ghi lại câu chuyện về một người giàu có, công việc làm ăn phát triển, người đó đã dành nhiều tiền cho tội lỗi lại những người đó quên đi một yếu tố quan trọng đó là người đó không thể kiểm soát ngay cả đến số sống mà người đó đang có:

Người giàu kia trúng mùa, thu hoạch hoa lợi rất dồi dào. Kho lúa quá đầy, không còn chỗ chứa thêm, ông phải suy tính mãi. Cuối cùng ông quyết định. Đem ra rồi, ta sẽ phá nhà kho cũ, xây kho mới lớn hơn. Nhờ thế sẽ có chỗ chứa tất cả của cải hoa lợi. Xong xuôi ta sẽ yên tâm. Của cải này có thể tiêu dùng hàng chục năm. Thôi, ta hãy nghỉ ngơi, ăn uống, vui chơi. Nhưng Thiên Chúa Đấng ban, Người thì thật dồi dào. Tại nay người qua đời, của cải dành dùm đó để cho ai? (Phúc Âm Luca 12:16-20).

"Tại nay người qua đời, của cải dành dùm đó để cho ai?" Đây là câu hỏi mà chúng ta cần đặt ra trước khi tính toán hay hoạch định bất kỳ điều gì. Nói như vậy nghĩa là chúng ta phải hoạch định tính toán trong ý thức là có một phần số trong đời sống. Phần số đó là tội lỗi lại mà chỉ khi nào đến đó ta mới có lời gì để đáp trả.

Bài học thứ nhì chúng ta ghi nhận qua phần Thánh Kinh này là:

2. Đời sống mong manh

Tội lỗi lại chúng ta như người vô định như người cũng rất mong manh. "Đời người như sương phù du, sớm

còn tôi mất công phu ở làng." Không ai trong chúng ta lại không biết đi u nầy như chúng ta xưa như thế là chúng ta là chúng ta sống mãi ở đời nầy.

Xin cùng đọc lại Thánh Kinh: "Có người nói, Nay mai ta sẽ tới thành phố nầy hay thành phố kia, ở đó mua sắm, buôn bán và phát tài. Anh em làm sao biết được những gì sẽ xảy ra ngày mai? Cuộc sống anh em mong manh chóng khác gì làn sương mai, chóng lất đã tan ngay."

"Cuộc sống anh em mong manh chóng khác gì làn sương mai, chóng lất đã tan ngay." Sống mù bu tối sáng là đi u làm cho ta rất khó chịu mỗi khi phải lái xe trong sương mù vậy. Những ai cũng biết rằng khi nầy lên, sương sẽ tan ngay. Đó cũng là hình ảnh của đời sống chúng ta. Mỗi ngày nào còn trẻ, nay đã già rồi, mỗi ngày nào còn sung sức nay sức lực đó không còn nữa. Chúng ta đã hoạch định và toan tính rất nhiều nhưng đến bây giờ chúng ta đã thành tựu được gì? Có thể nói làn sương của đời sống chúng ta đã bốc đi tan và phút chốc sẽ không còn.

3. Sống đức tin

Nếu tội lỗi lại vô định và đời sống mong manh thì chúng ta phải làm gì? Lại đây thì ba trong phần Thánh Kinh trên như sau:

"Đúng ra anh em phải nói, Nếu Chúa muốn, chúng ta vẫn còn sống và sẽ làm việc nầy việc kia." Câu nầy cũng dạy chúng ta hoạch định và toan tính cho tội lỗi lại nhưng trong một ý thức hoàn toàn khác hẳn với cái hoạch định và toan tính ban đầu. Cái hoạch định và toan tính ban đầu là cái hoạch định cho phép của một người gạt bỏ Thiên Chúa ra khỏi cuộc sống. Hai đời chúng ta cần phân biệt trong đời sống là đức tin và tin cậy. Đời sống đức tin không phải là đời sống hèn yếu như tôi, nhưng đời sống đức tin là đời sống tin cậy nơi Thiên Chúa là Đấng đã tạo dựng chúng ta, ban cho chúng ta sự sống, hơi thở, dể tiện làm việc, học hành, phát triển khả năng.

Thánh Kinh báo chúng ta phải hoạch định chương trình nhưng hoạch định trong ý thức "nếu Chúa muốn." "Nếu Chúa muốn" chỉ có nghĩa là sống theo ý muốn của Chúa, đi theo sự hướng dẫn của Ngài, ý thức tính cách mong manh và giới hạn của con người. "Nếu Chúa muốn" và "chúng ta vẫn còn sống" thì sẽ làm việc nầy việc kia.

"Làm việc này việc kia" đó là hoạch định, toan tính cho đời sống. Nhưng chúng ta phải hoạch định toan tính trên hai điều kiện: (1) Nhờ Chúa muôn. Và: (2) Chúng ta vẫn còn sống. "Nhờ Chúa muôn" nói lên lòng tin cậy của chúng ta nơi Đức Chúa Chí Cao. Đức Chúa ban cho chúng ta sự sống hiện tại mà nhờ Ngài lấy lại, chúng ta không còn gì nữa. Chính Ngài là Đức Chúa nắm giữ tất cả lại và biết rõ tất cả lại. Nhờ Chúa nắm giữ tất cả lại tôi thì việc tôi trao phó tất cả lại tôi vào tay Chúa không có gì là khó hiểu cả.

"Chúng ta vẫn còn sống" cho thấy tính cách mong manh của đời sống. Hoạch định toan tính trong cái mong manh đó tức là ý thức rằng chúng ta không sống mãi mãi và cuộc sống thân xác chỉ là tạm bợ, đời sống tâm linh và cõi vĩnh hằng mới là nơi đáng cho chúng ta chú tâm đầu tư dồn bỏ cho nơi đó.

Chúng ta đã biết điều mà năm ngoái, Bên Đức làm gì trong năm nay tôi không rõ, nhưng tôi xin phép được đề nghị với Bên hai điều:

1. Đức quên Thiên Chúa là Đức đã ban cho Bên sự sống, hiện tại và tất cả những gì Bên đang có. Ngài là Đức Chúa nắm giữ tất cả lại Bên. Bên đã đặt lòng tin nơi Ngài chưa?

2. Đức quên đời sống mong manh, chóng qua, chỉ những giá trị tâm linh mới còn lại mãi mãi. Giá trị tâm linh đó được tìm thấy trong Chúa Cứu Thế Giê-xu là Thiên Đức trong thân xác con người đã giáng trần chịu chết vì tội của Bên và tôi. Đặt lòng tin nơi Chúa, trao phó đời sống mình cho Chúa chúng ta sẽ kinh nghiệm tất cả những ân phúc tâm linh Ngài dành cho chúng ta. Chúng ta sẽ thấy được ý nghĩa của đời sống và kinh nghiệm một đời sống có ý nghĩa.

Lưu ý trong phần Thánh Kinh có câu như sau: "Đức quên rằng đã biết điều gì thì phải làm. Biết mà không làm là phạm tội."

Đời này người ta chỉ buột miệng nói rằng ai làm điều xấu hay như thế theo tiêu chuẩn của Thiên Chúa, nhưng chúng ta biết điều gì, điều gì phải mà không làm, chúng ta cũng mắc tội với Ngài. Bên đã nghe lời dạy của Chúa hôm nay. Đây là sự đối phó năm của Chúa cho Bên, hãy làm theo lời dạy của Ngài. Đức sống thì phải nắm lấy những sự sống trong ý thức đời sống mong manh và tất cả lại nắm trong tay Chúa.

"Anh em làm sao biết được nhàn gì sẽ xảy ra ngày mai? Cuộc sống anh em mong manh nhàn khác gì làn sương mai, chỉ lát đã tan ngay. Đúng ra anh em phải nói: Nếu Chúa muốn, chúng ta vẫn còn sống và sẽ làm việc này việc kia. Đừng quên rằng đã biết đi u thì phải làm. Biết mà không làm là phạm tội."

Mục sư Nguyễn Th

Chánh Trưởng Trình Phát Thanh Tin Lành